

Sygn. akt V ACz 1084/12

POSTANOWIENIE

Dnia 8 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach, Wydział V Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Iwona Wilk

Sędziowie: SA Janusz Kiercz

SA Olga Gornowicz – Owczarek (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2013 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku A. M.

z udziałem Gminy Miasta K.

o wyłączenie sędziów

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 3 września 2012 r., sygn. XIV GCo 45/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt V ACz 1084/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił zażalenie powódki na postanowienie tego Sądu z dnia 19 czerwca 2012 r., którym odrzucono wniosek o wyłączenie Sędziów Wydziału II Cywilnego Sądu Okręgowego w Katowicach wskazując, iż było ono niedopuszczalne. Postanowienie o odrzuceniu wniosku o wyłączenie sędziego nie zostało bowiem wymienione pośród orzeczeń wskazanych w art. 394 k.p.c., co do których ustawodawca przewidział możliwość wniesienia środka zaskarżenia.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powódka wnosila o jego uchylenie i uwzględnienie zażalenia na postanowienie o odrzuceniu wniosku o wyłączeniu sędziów. Podniosła, iż Sąd Okręgowy nie uzasadnił w żaden sposób przyczyn, dla których odrzucił wniosek powódki o wyłączenie sędziów, nie wyjaśnił również, z jakich względów odrzucił zażalenie na to postanowienie. Ponadto zaznaczone zostało, że z niezrozumiałych względów postanowienie o odrzuceniu wniosku o wyłączenie sędziów wydane zostało w składzie trzyosobowym natomiast zaskarżone obecnie postanowienie o odrzuceniu zażalenia w składzie jednoosobowym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przed wszystkim wyjaśnienia wymagało, iż w ramach niniejszego postępowania wywołanego wniesieniem zażalenia na postanowienie z dnia 3 września 2012 r. badaniu podlegała wyłącznie zasadność odrzucenia zażalenia na postanowienie z dnia 19 czerwca 2012 r., a nie zasadność odrzucenia wniosku o wyłączenie sędziów. Wszelkie więc podnoszone przez skarżącą zarzuty co do prawidłowości rozstrzygnięcia o odrzuceniu wniosku o wyłączenie sędziów nie mogły więc mieć wpływu na ocenę dopuszczalności zaskarżenia tego orzeczenia.

Jednocześnie podkreślenia wymagało, że, wbrew zarzutom zażalenia, Sąd Okręgowy wyjaśnił, z jakich przyczyn odrzucił zażalenie powódki na postanowienie o odrzuceniu wniosku o wyłączenie sędziów. Wskazane zostało, iż postanowienie to nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie ani też nie zostało osobno wymienione w art. 394 k.p.c. zawierającym katalog orzeczeń, od których przysługuje środek zaskarżenia. Zasadnie więc Sąd Okręgowy stwierdził, że zażalenie na postanowienie o odrzuceniu wniosku o wyłączenie sędziów jest niedopuszczalne i jako takie podlega odrzuceniu na podstawie art. 370 k.p.c. Zaznaczyć należy przy tym, iż na niedopuszczalność zaskarżenia orzeczenia o odrzuceniu wniosku o wyłączenie sędziów wskazał również Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały

z dnia 18 marca 2011 r., sygn. III CZP 138/10.

W kwestii natomiast składu sądu rozpoznającego sprawę wskazać należało, iż zgodnie z ogólną regułą wyrażoną w art. 47 § 1 k.p.c. w pierwszej instancji sąd rozpoznaje sprawy

w składzie jednego sędziego chyba, że przepis szczególny stanowi inaczej, a postanowienia poza rozprawą wydaje przewodniczący (§ 3). Przepisem szczególnym w stosunku do powyższej regulacji jest art. 52 § 2 k.p.c., który nakazuje rozpoznawanie spraw o wyłączenie sędziego w składzie trzech sędziów zawodowych i który, stosownie do powołanej już uchwały Sądu Najwyższego, stosować należy również w przypadku odrzucenia wniosku

o wyłączenie sędziego. Brak jest jednak podstaw do tego, aby powyższy wyjątek co do składu sądu rozciągać również na orzekanie nie tyle w przedmiocie wniosku o wyłączenie sędziego, co w przedmiocie dopuszczalności zaskarżenia orzeczenia wydanego na skutek rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziego. Stąd też jednoosobowy skład sądu wydającego zaskarżone postanowienie o odrzuceniu zażalenia był prawidłowy.

Z przedstawionych wyżej względów zażalenie, jako bezzasadne, podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.